

Virkningerne for det offentlige af den ved lovforslaget af 15. ds. foreslåede dagpengeordning kan sammenfattes således:

Mill. kr.	Staten	Kommun.	I alt
Efter nuv. ordning	690	0	690
Efter foresl. ordn.	485	405	890
Merudgift (2 ÷ 1)	÷ 205	405	200

Af et notat af 17. ds. fra indenrigsministeriet fremgår, at statens merudgifter til sygesikring for landet som helhed bliver omkring 200 mill. kr., og her kan kommunernes andel anslås til knap 1 mia. kr.

For begge ordninger taget under eet er der således balance for staten, medens kommunerne må forudse en endog meget væsentlig udgiftsforøgelse.

Det skal tilføjes, at både for stat og kommuner bliver der tale om et merprovenu af skatterne, idet fradraget for sygekassekontingentet bortfalder, samtidig med at dagpengeydelsen forøges.

Det, der sker, er, at hele det hidtidige sygekassekontingent fremover skal opkræves over kommuneskatterne, og at kommu-

nerne herudover skal bære en del af standardforbedringen. Resten af standardforbedringen dækkes af egetbidraget på 1 pct. af skalaindkomsten.

På denne baggrund må det være rimeligt, at kommunerne rejser spørgsmålet om at få sat statsrefusionerne i vejret, og der er her først og fremmest grund til at pege på, at det foreliggende forslag til dagpengeordning forudsætter, at 25 pct. af udgifterne — i København svarende til ca. 95 mill. kr. — skal bæres af kommunen.

Kommunerne har ikke megen indflydelse på størrelsen af dagpengene, idet den væsentligste bemyndigelse, kommunerne har, er at standse udbetalingen, når en klient overgår til revalidering eller social pension.

Der synes stærke argumenter for, at refusionen af dagpenge skal svare til refusionen af folkepension, d. v. s. ydes fuldt ud.

De likviditetsmæssige virkninger af forslagene er endnu ikke afklaret, men man må forhåbentlig gå ud fra, at overtagelsen af de udgifter, der her bliver tale om, ikke yderligere vil belaste kommunernes likviditet.